

[Ragnhild Andersen.]

heraf betale Husleje, som her er 35 Kr.; alt Brændsel skal betales, før det kan faas hjem, det vil sige, at en Aldersrentenyder, der i Sommer bestilte et Læs Tørv — og det er ikke for meget til en Fyringsperiode — kan ikke faa det uden at betale 190 Kr. paa een Gang. Hvordan skal den gamle faa samlet 190 Kr. ud af en Rente paa 60 Kr. 75 Øre om Maaned? 2 Rummeter Træ blev bevilget og skulde betales ved Modtagelsen, og hvis det ikke blev det, trak Sogneraadet ganske rolig Pengene fra ved Udbetaling af Renten. Prisen for Brænde varierer fra 14 til 22 Kr. pr. Rummeter, og selv om vi regner med det laveste Beløb, er det et stort Beløb at miste 28 Kr. paa een Maaned. Dernæst maa Rentenyderen selv betale Kørsel fra Skoven, som er 14 Kr. Saa skal Brændet skæres, det er 6—8 Kr., saa den Dag, Træet skal betales, bliver det alt i alt 48 Kr., eller i værste Fald 56 Kr., ud af de 60 Kr. 75 Øre, som Rentenyderen oppebærer i den Maaned. Der er hverken til Husleje eller andet, og hvem kan leve og faa Mad hver Dag for det Beløb, der bliver tilovers, naar man skal betale 48 Kr. bare for Brændet?

Man vil kunne regne ud, at selv en Forhøjelse paa 42 pCt. kun betyder, at man kommer op paa et Beløb af godt og vel 86 Kr., og man vil deraf kunne forstaa, at det her foreslaaede under ingen Omstændigheder bringer Rentenyderne op til et misundelsesværdigt Leveniveau. Tværtimod maa man sige, at selv om dette Forslag bliver vedtaget, vil der være et Stykke Vej endnu, før vi har virkelig menneskeværdige Forhold for vore gamle og for Invalidere.

Vort Parti har, som vi har gjort gældende — hvad jeg allerede har nævnt — ved de forskellige Lovforslag, vi har forelagt i Samlingerne 1938, 1939 og 1940 og ogsaa under Samlingen i Sommer og i Efteraaret, da vi stillede vort eget Forslag om en Eengangshjælp til de gamle, hele Tiden præciseret, at det var i allerhøjeste Grad paarkrævet, at hele Folkeforsikringsloven blev ændret til Gavn for Alders- og Invalidere. Vi er af den Formening, at man med Hensyn til dette Forslag maa søge at faa Behandlingen ind i et positivt Spor, og at vi ikke under nogen Omstændigheder kan gaa med til noget, der er ringere end det. Forslaget her skitserer. Vi er endvidere af den Opfattelse — hvad der uden Tvivl vil vise sig under Udvalgsarbejdet —, at der er forskellige Omraader, hvor yderligere Forbedringer endda er paarkrævede, og vi vil

tilraade, at man i dette Lovgivningsarbejde for de gamle tager deres egne Repræsentanter med paa Raad, fordi de, som sagt, bedst ved, hvor Skoen trykker.

Vi mener som sagt, at denne Revision og selve Forslagets Behandling maa ind i et positivt Spor, fordi det her drejer sig om en Sag, der i saa høj Grad haster.

Jørgen Jørgensen: Jeg deler Forslagsstillernes Ønske om, at vi faar drøftet Spørgsmaalet om Aldersrenten og Invalidere. Der er fra alle Sider givet Udtryk for, at visse Ændringer i den nugældende Lovgivning bør gennemføres. Under tidligere Forhandlinger i Rigsdagen har ogsaa den nuværende Socialminister givet Tilsagn om, at Spørgsmaalet om Ændringer i den gældende Lovgivning skulde blive overvejet. Det Forslag til Beslutning, som her foreligger, er Udtryk for, at for at man kan fremsætte et Lovforslag paa dette Omraade, er det nødvendigt at have Administrationen til Raadighed, saaledes at man har Mulighed for at fremskaffe de Oplysninger, der er Brug for. Ud fra denne Betragtning har vi ment, at Sagen laa bedst i Socialministerens Haand, saaledes at man i Ministeriet udførte det forberedende Arbejde, som er nødvendigt, før en gennemgribende Revision af Loven kan gennemføres. Af samme Grund er der vel heller ikke noget at indvende imod, at Socialministeren endnu ikke er kommet med noget Lovforslag — der skal jo Tid til disse Ting —, men nu har det socialdemokratiske Parti givet Anledning til, at Sagen er taget op, og vi vil meget gerne være med til at drøfte Problemerne.

Jeg er enig i, at man bør stile hen imod en Forhøjelse af de nugældende Satser. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen udtalte, at Det radikale Venstre og det konservative Parti i de Synspunkter, disse to Partier havde fremsat forud for Valget, havde givet Tilslutning til lignende Synspunkter, som var fremsat fra Socialdemokratiets Side. Det kan ogsaa siges paa en anden Maade. Vi fremsatte en Udtalelse om vort Standpunkt til Aldersrentelovens Revision, længe før Socialdemokratiet vedtog sin Udtalelse om sit Standpunkt til Aldersrenten. Men det skal nu slet ikke skille os. Det reelle i det er, at paa en Række af de Punkter, som det ærede Parti nu opstiller, er der givet Udtryk for Ønske om de samme Ændringer i Loven, som vi tilstræber.

Vi er altsaa Tilhængere af, at man søger at gøre det muligt at forhøje de faste Satser. Vi er Tilhængere af, at man gør Aldersrenten